

1840

Skrevne Digte. 87
daterede 90

Thorvaldsens Museums
ARKIV.

Men i en foneig Slengvented — O
Deri vil Ingen kan vige
I Kjærlighed til de høie To
Deri er vi alle lige

Daam Oelenslager

Kong Christians og Dronning Amalias Født
Hoit monne de Danske prise;
Hvor Undersaat vilde gjerne, som bedst,
Sin Troskab og Kjærlighed vise.

To Danneqvinder fra Sjællands Lund
Adløde Hierdernes Flamme
De virked Begge, til Høitidens Stund —
Det danske Vaaben i Ramme!

Den Gave vist havde Hjertets Værd;
Men for dens Værd at forkiøbe,
Saa drog de Thorwald i denne Færd;
Han sees med Geniets Qvæ.

Og han fremstilled den Kjærlighed her,
Som fylder det danske Hjerte,
Og som besicler det høie Par
Med en uslukkelig Kiærlte.

83
Og han fremstilled den Sundheds Kraft,
Som Kjærligheds Blomster omslynger,
Som med sin herlige, friske ~~Luft~~
Vil bløt dem og Vinter foryngre

Og for at tyde den Gave med Ord,
Maa Skjalden en Sang medjende.
Vist mindst er hans forkyereste stor,
I Lighed med disse Trender; —